

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Director fondator: Mihai Mihăiță

Anul XI Nr. 23 (237) 1 - 15 decembrie 2000 3000 lei

„Omul nu se hrănește cu procente.”

Eu așa am înțeles!

De câte ori nu ne-am lovit în viață de acest lucru? Angajații, șefii sau chiar familia ne-au servit-o nu o dată, făcându-ne să izbucnim plini de patimă. De când lucrez în consultanță am auzit acest lucru la foarte mulți clienți, nemulțumiți de proprii subalterni sau colaboratori, care, pentru că așa înțeleseseră, își pusese firmele în cele mai delicate situații.

Să analizăm puțin ce se întâmplă într-o firmă în care angajații înțeleg altceva decât le cer șefii, iar aceștia înțeleg altceva decât le transmit angajații: cum este comunicarea, care este atmosfera și, cel mai important lucru, care sunt rezultatele obținute.

Transmiterea unui mesaj nu este cel mai simplu lucru din lume. Putem vorbi foarte frumos, dar cei din jurul nostru să interpreteze după puterea sau interesul lor cele auzite. Înseamnă asta oare atunci «comunicare»? Șeful cere să se facă ceva, iar celălalt rezolvă problema cum crede el, la sfârșit toți se plâng și sunt nemulțumiți unii de alții. Apar tensiuni, conflicte, iar atmosfera de lucru este tot mai apăsătoare. Fiecare crede că celălalt e vinovat de rezultatul mai puțin favorabil obținut.

Adevărul este însă că toți au dreptate. Șeful a spus, dar a lăsat loc oricărei interpretări, ceea ce s-a și întâmplat atunci când angajatul a trecut la treabă. Subalternul a făcut, dar a făcut ceea ce a crezut el că a înțeles din vorbele șefului. Deci, deși ceva trebuia rezolvat, se poate întâmpla ca lucrul mai rău să se încurce.

De câte ori ați fost dumneavoastră înșivă în această situație? Niciodată? Dați-mi voie să vă învidiez. Dacă însă măcar o dată acest lucru vi s-a întâmplat, poate că ar trebui să vă analizați puțin modul de transmitere a mesajelor. Sunt ele suficient de clare și pe înțelesul celor care le recepționează? Sunt ele complete și neinterpretabile? Dacă după părerea dvs. acest lucru se întâmplă, atunci îndrăzniți să le și verificați. Și, abia când v-ați convins că cel din fața dvs. a înțeles exact ce ați vrut să spuneți, dați-i autoritatea și responsabilitatea să rezolve ce i-ați cerut. Iar analiza rezultatului obținut să fiină cont și de modul în care mesajul a pornit de la dvs. și a ajuns la cel ce a executat lucrarea.

Încercați măcar o săptămână acest lucru mic și s-ar putea să aveți surpriza să vă placă, deoarece comunicând fiecare lucru în modul cel mai explicit veți fi surprins cum numărul de neînțelegeri va scădea. Măcar o săptămână merită să încercați.

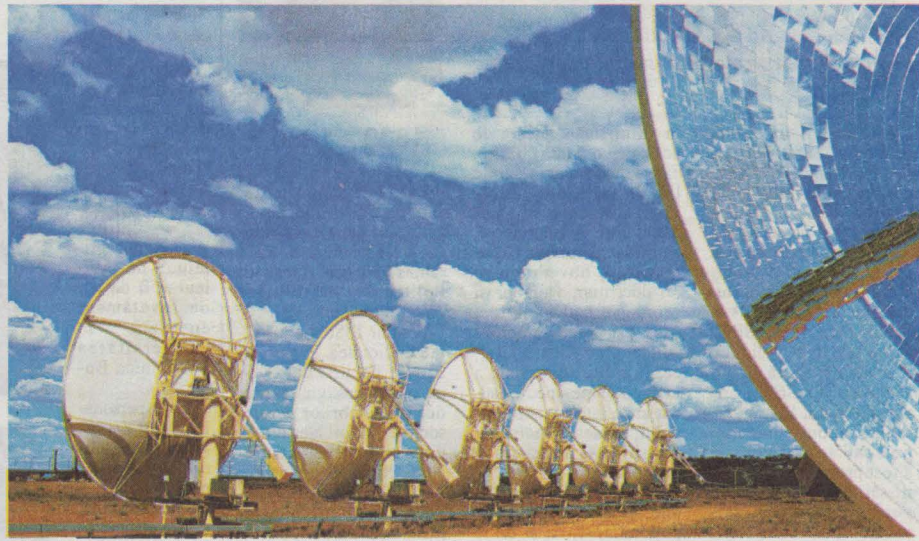
Ing. Iosana Martinov,
SC Business Success România SRL

Ce țară urmează să fie guvernată?

Dacă ar fi să judecăm lucrurile după declarațiile publice ale unor parlamentari aleși sau realeși la 26 noiembrie a.c., s-ar cuveni să fim tot mai îngrijorați de perspectivele soluționării unor cerințe vitale ale societății noastre. Cu toate că în campania electorală au afirmat că mandatul lor nu va fi altul decât cel reprezentat de așteptările alegătorilor, unii «aleși ai națiunii» se avântă în stabilirea a tot felul de priorități, inclusiv în materie de privilegii parlamentare, în vădită neconsonanță cu stările de spirit ale majorității popu-

lației țării. «Bătălia» pentru posturi, condiționarea pozițiilor politice în funcție de măsura în care solicitările lor de ordin personal vor fi satisfăcute reprezintă un semnal cât se poate de negativ. Consemnăm faptul cu speranță că - și prin intervenția noastră - vor fi readuși «cu picioarele pe pământ».

Numai în măsura în care se va conștientiza «ce țară urmează să fie guvernată» va fi posibil ca activitatea parlamentară să fie asanată de practicile care au condus la pierderea dramatică a credibilității Legislativului din perioada 1996-2000.

Ce înseamnă, de fapt, o "INGINERIE FINANCIARĂ"?

În ultimii zece ani, o serie întreagă de «inginerii financiare» au făcut să se clatine sistemul financiar-bancar românesc și au creat milionari - și chiar miliardari - peste noapte. Inevitabil, expresiei «inginerie financiară» i s-a asociat treptat un sens peiorativ, fiind păcat că orice are vreo legătură cu ingineria este folosit într-o astfel de sintagmă. Preocupările mele din ultimii ani fiind în zona managementului și a finanțelor, aș dori să fac o clarificare, atât pentru a disocia cuvântul «inginerie» de anumite conotații negative, cât și pentru a explica ce înseamnă, de fapt, o inginerie financiară, în sensul științific al termenului.

Poate că pare greu de crezut, însă «inginerie financiară» este un termen consacrat în finanțele moderne din țări avansate din punct de vedere financiar și al piețelor de capital, reprezentând o cale inovativă de management al riscului prin folosirea unor instrumente financiare complexe, numite opțiuni (stock options) - contracte financiare care conferă cumpărătorului dreptul de a cumpăra titluri de valoare (call options) sau de a le vinde (put options) la bursa de valori, la un preț

determinat, pe parcursul unei anumite perioade de timp, de obicei trei luni.

Cum se realizează o inginerie financiară? Voi încerca să explic printr-un exemplu simplu. Să presupunem că un fond de investiții deține în portofoliul său 10.000 de acțiuni ale firmei XXX la 100\$ pe acțiune. Analizând fondului semnaleză posibilitatea ca în următoarele 3 luni prețul pe acțiune să scadă până la 95\$ pe acțiune, reprezentând o posibilă pierdere totală de 50.000\$ pe cele 10.000 de acțiuni. Pentru a se proteja împotriva unui eventual curs nefavorabil al evenimentelor, există posibilitatea ca fondul să achiziționeze opțiuni de tip «put» la prețul de, spre exemplu, 1,5\$ pe acțiune, care îi dau dreptul ca în termen de 3 luni să vândă acțiunile XXX la prețul de 100\$ pe acțiune. Dacă în următoarele luni prețul acțiunilor XXX scade într-adevăr la 95\$ pe acțiune, fondul de investiții «exersează» opțiunile (adică pune în execuție contractele), iar emitentul de opțiuni e obligat să cumpere acțiunile XXX deținute de fond la prețul stabilit prin contract, adică 100\$ pe acțiune.

Ing. Mircea Valeriu Petrescu, MBA
(Continuare în pag. 3)

Firește, nu este locul aici pentru o tratare amplă a acestei teme, mai ales că în paginile 4-5 încercăm o «radiografiere» a stărilor de fapt din economie. Nu putem însă eluda, subaprecia sau deforma mesajul principal transmis de consultarea populară de la 26 noiembrie a.c.

Este mesajul unei țări profund dezamăgite și periculos deabusolate, o țară afectată - în cel mai înalt grad - de disoluția autorității, de criza clasei politice. Pe un asemenea «fond» va fi necesar să se rezolve rapid, profesionist probleme extrem de grave și dificile nu numai din sfera economiei, ci și din domeniile administrației publice, sănătății, învățământului, protecției sociale etc. Evaluarea corectă a ceea ce se întâmplă

în fiecare domeniu și susținerea noului guvern în acțiunile îndreptate real, nu declarativ, nu propagandistic, spre ceea ce am numit «așteptările populației» reprezintă - incontestabil - testul de maturitate al Parlamentului mandatat de electorat să schimbe în bine situația țării.

Dacă se vor reedita scenele «clasice» din precedentul Legislativ, de la absențele masive până la pierderea timpului cu acțiuni politice, problemele serioase, presante ale țării nu vor fi rezolvate, cu toate consecințele care decurg de aici. O spunem la început de drum, dând astfel expresie unei opinii dominante a electoratului. Poate că o astfel de luare de poziție emisă mai târziu ar fi... prea târziu. (T.B.)

pag.

4-5

Mediul în care ne exercităm profesia

pag.

8

Rezultatele învățământului la distanță

Personalități ale asociațiilor
ingineresti

Constantin F. Robescu

Om de știință, profesor universitar, om politic

S-a născut în orașul Râmnicul Sărat, județul Buzău, în anul 1839. Este descendent al unei familii vechi românești, atestată documentar din secolul al XVII-lea ca întemeietori ai comunei Robeasca.

După ce a terminat studiile medii, s-a înscris la Școala Specială de Silvicultură de la Pantelimon, atunci înființată, fiind absolvent în 1862 al primei promoții. S-a remarcat în timpul studenției prin calități deosebite și a fost propus de profesorii săi pentru o bursă de perfecționare în străinătate. Alexandru Odobescu, care era ministru al cultelor și instrucțiunii publice, l-a trimis în Franța, unde a urmat cursurile Școlii Naționale de Ape și Păduri de la Nancy, pe care a terminat-o în 1864 cu titlul de inginer. După scurt timp el a obținut și diploma de licențiat în științe naturale al Universității Sorbona din Paris.

În anul 1869 a fost numit profesor la Școala de Agricultură de la Herăstrău și în același timp profesor de științe naturale la Liceul Matei Basarab din București. El face parte din acea generație de aur care a pus bazele dezvoltării economice și culturale a țării, aducând o contribuție deosebită la dezvoltarea învățământului agricol și silvic și la răspândirea științei în rândurile populației.

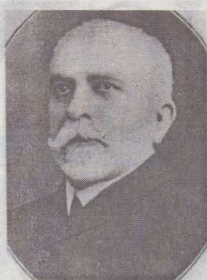
În anul 1870, în colaborare cu valorosul inginer și om de știință Petre S. Aurelian, a înființat publicația bilunară «Revis-

ta științifică», prima de acest gen din țara noastră, care se adresa unui public larg. În paginile acestei reviste, C.F. Robescu a publicat numeroase articole, ca titular al rubricii «Forestiera», dovedindu-se un doctinar, vizionar și propagator al unor idei progresiste în domeniul științelor agricole și silvice. Prin aceste articole a influențat pe specialiști, dar și pe intelectualii timpului, roadele gândirii lui regăsindu-se mai târziu în practică.

De la catedră, prin revistele de specialitate și de popularizare, ca și de la tribuna parlamentară a militat pentru «protecția pădurilor contra devastării inconștiente» și pentru «regenerarea pădurilor», principii valabile și în prezent, însă ignorate.

La vârsta de 32 de ani i-a fost recunoscută activitatea științifică și, la propunerea președintelui Societății Academice Române, A.T. Laurian, la 10 septembrie 1871 a fost ales membru corespondent al societății, devenită în 1888 Academia Română. El a lucrat și ca inginer hotarnic, întocmind numeroase «carte de hotarnicie», păstrate în arhivele Academiei Române.

A devenit membru activ și fidel al Societății Politehnice, chiar de la înființare (1881), sprijinind-o în acțiunile sale. Ca primar al Capitalei, l-a solicitat președintelui Elie Radu, a atribuit Societății Politehnice un loc pentru construirea sediului în Piața Rosetti și din fondurile primăriei a realizat un

1839 - 1920

proiect de construcție, care nu a fost însă finalizat decât după aproximativ treizeci de ani. El a rămas în istoria Societății Politehnice cu titlul de «membru de onoare».

În anul 1886 s-a înființat Societatea Progresul Silvic; bucurându-se de un mare prestigiu în rândurile membrilor acestei societăți, a fost ales președinte și a preluat conducerea Revistei pădurilor. Atât societatea, cât și revista funcționează și în prezent și vor împlini în anul următor 115 ani de activitate.

Ca om politic, a fost ales deputat în 1895.

A funcționat ca primar al Bucureștiului între anii 1895-1899, numele lui fiind legat de numeroase inițiative urbanistice. A fost considerat ca unul dintre cei mai buni primari și, ca recunoștință, o stradă din oraș îi poartă numele.

În Senatul țării a ajuns vicepreședinte.

Un moment important din viața sa l-a constituit participarea, la 14 august 1916, la Consiliul de Stat, atunci când s-a decis intrarea României în războiul pentru reîntregirea neamului.

S-a stins din viață în București, la 23 septembrie 1920.

Rămâne în panteonul științei românești ca o personalitate cu preocupări multiple și realizări deosebite.

Mihai Olteanu

50 de ani de învățământ universitar energetic în România

Într-o atmosferă solemnă, de înaltă ținută academică, la Universitatea Politehnică București au avut loc recent manifestările științifice și omagiale prilejuate de jubileul «50 de ani de învățământ energetic în Universitatea Politehnică București».

Înalte personalități din învățământul tehnic superior energetic, din instituțiile de stat și guvernamentale, din instituțiile de cercetare-proiectare, din unitățile cu responsabilități în domeniul producției, transportului și distribuției energiei, studenți ai Facultății de Energetică au ținut să fie prezenți la această aniversare, evocând momentele semnificative ce au marcat istoria energiei românești, contribuția inginerilor energeticieni la realizarea marilor obiective energetice din ultima jumătate de secol, aducând totodată elogiile cadrelor didactice ce și-au adus contribuția la formarea și pregătirea studenților, viitorii specialiști și manageri ce au activat și activează în sectorul industriei energetice din România.

Parcurgând itinerariul istoric al învățământului tehnic superior din țara noastră, primele date ale învățământului energetic universitar sunt semnala-

te în anul 1921, când, la inițiativa directorului Școlii «Nicolae Vasilescu-Karpen», este promulgat de către regele Ferdinand decretul lege de transformare a Școlii Naționale de Poduri și Șosele (înființată la 30 octombrie 1867) în «Școala Politehnică» din București, cu patru secțiuni: Construcții, Electro-mecanică, Mine și Industrială.

În anul 1950, la inițiativa profesorului Constantin Dinculescu se înființează Facultatea de Energetică, cu trei specializări: Electroenergetică, Termoenergetică și Hidroenergetică; în anul 1961 s-a înființat Secția de automatică, devenită apoi facultate, în anul 1966, iar în anii 1965 și 1972 s-au înființat specializările de Centrale nucleare electrice și Energe-

tică industrială. După anul 1990, în structura facultății apar alte trei specializări: Informaticizarea și conducerea proceselor energetice, Ingineria mediului și Inginerie economică.

În prezent, Facultatea de Energetică are 2200 de studenți, 150 de cadre didactice, 30 de laboratoare și 5 centre de cercetare, iar pe plan internațional are relații de parteneriat cu aproape 20 de universități, institute și școli superioare din Franța, Elveția, Belgia, Grecia, Olanda, Marea Britanie,

Spania ș.a.

Alături de foștii decani ai Facultății de Energetică - acad. prof. dr. ing. Gleb Drăgan, prof. dr. ing. Alexandru Diaconu, prof. dr. ing. Ion Iordănescu, prof. dr. ing. Julieta Florea, prof. dr. ing. Dumitru Cezar Ionescu - care au rostit alocuțiuni despre principalele momente ce au marcat istoria de 50 de ani a acestei prestigioase instituții de învățământ ingineresc, au mai evocat gânduri despre trecut și despre unele proiecte de viitor prof. dr. ing. Adrian Badea, decanul facultății, și șefii catedrelor de Centrale electrice și Energetică industrială, Hidraulică și mașini hidraulice, Electroenergetică și Management industrial.

Ing. Ion Rozanide

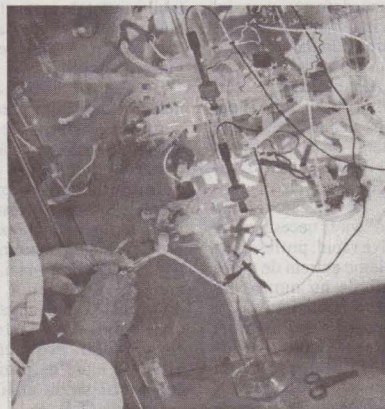

Ziua Cercetătorului și Proiectantului din România

Simpozionul de politici științifice pe tema «Dezvoltare prin inovare și parteneriat», în organizarea Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare, Academiei Române, Ministerului Educației Naționale, Uniunii Patronale a Unităților de Cercetare, Dezvoltare și Proiectare din România și Federației Sindicatelor Lucrătorilor din Cercetare și Proiectare din România, a marcat «Ziua Cercetătorului și Proiectantului din România - 19 noiembrie», manifestare organizată la Sala Palatului din Capitală.

Lucrările Simpozionului au debutat cu difuzarea unui document emis de FSLCPR, intitulat «Denunț public referitor

la distrugerea cercetării științifice și dezvoltării tehnologice din România», prin care se demască modul defectuos de finanțare a activității de cercetare-dezvoltare, privatizarea păguboasă a unităților de C-D, «ingineriile financiare» ce au însoțit unele mișcări de personal și creșterea nejustificată a salariilor la anumite niveluri de cercetare, solicitările bugetare contradictorii și ilegale, aservirea față de unele persoane și grupuri de interese din învățământul superior, acțiuni care au condus practic la sabotarea economiei naționale prin distrugerea

C-D din România și împiedicarea tinerilor de a se realiza în țară și nu pe alte meleaguri.

Luările la cuvânt ale reprezentanților Parlamentului României, Academiei Române, Uniunii Patronale și Federației sindicatelor de ramură, ANSTI și unor partide parlamentare, Camerei de Comerț și Industrie a României, ale unor personalități din prestigitate de cercetare și proiectare au subliniat necesitatea imediată de a interveni la toate nivelurile de decizie pentru îmbunătățirea radicală a activității de C-D, finanțarea legală a programelor de cercetare

și utilizarea eficientă a fondurilor alocate, creșterea aportului cercetării la relansarea economică prin abordarea prioritărilor a domeniilor de interes strategic, care să conducă la eficientizarea economiei naționale, asigurarea compatibilizării activității C-D cu structurile europene.

S-a dat citire Mesajului adresat «Zilei Cercetătorului și Proiectantului din România», transmis de prof. George Emil Palade, laureat al Premiului Nobel, Mesaj pe care îl prezentăm integral în pagina 8, întru aducere aminte la adresa viitorilor guvernanți să salveze - așa cum au promis - ceea ce se mai poate salva din cercetarea științifică românească.

Ing. Ion Rozanide

Ce prioritate alegem: piața externă sau cea internă?

Continuăm să consemnăm răspunsuri la întrebarea adresată de "Univers ingineresc" cu speranța că factorii de decizie, mai ales acum, din început de drum pentru guvernul rezultat din alegerile de la 26 noiembrie a.c., vor ține seama în mai mare măsură de opiniile cetățenilor acestor țări, în special de cele ale unor profesioniști. În ceea ce privește redacția, am expus un punct de vedere în paginile 4-5 o dată cu relevarea raportului dintre piața internă și cea externă. Dar, credincioasă principiilor sale, redacția consideră că este util să se prezinte și alte păreri.

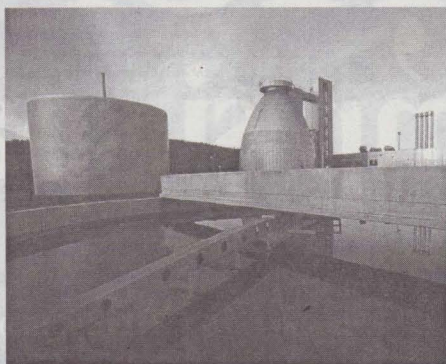
Ing. Matilda Oanță - SC "FLORA" SA: "Anul 2000 s-a derulat pentru întreprinderea noastră sub semnul unei acțiuni ofensive îndreptată spre străpungerea <<zidului>> unor piețe externe care păreau - până acum - închise ermetic. Mă refer la țările din Uniunea Europeană. Această opțiune de ordin geografic ne este imposibilă de două considerente, unul pozitiv, altul negativ. Cel pozitiv se referă la faptul că piața UE este stabilă, iar tot ce se vinde acolo are, astfel, atestatul unei competitivități acceptabile. Cel negativ vizează posibilitățile limitate de a pătrunde pe alte piețe, de pildă pe cea a țărilor membre ale fostului CAER, din considerente care nu depind de noi, de agenții economici. O spun cu toată convingerea: aici avem de-a face cu eroarea guvernărilor. Din motive inclusiv ideologice, care n-au nimic comun cu principiile comerțului contemporan, s-au pierdut piețe imense. Aici - pentru că tot m-am referit la <<străpungere>> - rolul principal trebuie să-l aibă guvernul. Nu este cazul să dau sfaturi, dar înțelegerea la nivel înalt reprezintă, în toate țările, un semn pentru întreprinzători. Chiar cu riscul de a mă repeta, trebuie să afirm că în împrejurările actuale, primul care trebuie să acționeze este guvernul."

Ing. Valentina Stroescu - SC "OLIMP" SRL: "La modul general nu există pentru un operator economic piață mai importantă sau mai puțin importantă. Totul se rezumă la profit. Acolo unde poți obține profit, la intern sau la extern, în Vest sau în Est, la Sud sau la Nord, te îndrepti și faci <<pe dracu-n patru>> să-ți vinzi marfa. Așa că nu avem ce discuta. Nici măcar problema valutei nu se pune. Să am lei și atunci cumpar valută câtă doresc. Cred că am răspuns cât se poate de concis și de clar."

Ing. Ilie Cărneciuc - SC "RAMOS" SRL: "Suntem o firmă mică spre mijlocie în domeniul alimentar, respectiv producem mezeluri cu specific regional. Când ne-am înființat, în urmă cu doi ani, nici prin gând nu ne-a trecut să devenim exportatori. Viața ne-a obligat, însă, să acționăm spre exterior. Vanzările au scăzut trimestru de trimestru, unele lună de lună, din motivele bine știute de toată lumea. Nu sunt bani destui. Este suficient să ne uităm la <<coșul zilnic>> luat în calcul de Putere pentru stabilirea salariului minim pe economie pentru a ne da seama că au devenit inaccesibile pentru marea masă a cetățenilor țării tocmai produsele care asigură cantitatea necesară de proteine, respectiv carnea și produsele din carne. Am fost puși în fața alternativei de a închide afacerea sau de a căuta alte debușee. Am plecat, cum se spune, <<cu traista-n băț>>, spre Occident. Un fel de comis-voiajori. Cu toate că nu pare verosimil, variantele noastre de salam, de cârnați, de lebră, de toבă, preparate variate așa cum se fac în Muntenia, altfel decât în Ardeal sau în Dobrogea, altfel decât în Moldova au avut succes. Ne-am asociat cu câteva societăți de distribuție și am început să exportăm. Ori cât ar părea de ciudat, ponderea exportului în producția noastră este de peste 70 la sută, în condițiile în care cifra de afaceri a crescut, pe ansamblu. Am considerat că mai bine să spun concret ce s-a întâmplat, pentru că de teorie este sătulă lumea <<până peste cap>>."

Ing. Laurențiu Șofan - SC "CONDOR" SRL: "Problema nu se pune dacă avem sau nu capacitatea de a face față concurenței pe piața externă. Emit o asemenea aserțiune deoarece mi se pare absurd să considerăm că se poate pune problema în <<alb și negru>>, adică DA sau BA. Problema principală, vitală - așa putea afirma - este aceea a debușeelor, cum bine s-a exprimat unul din participanții la ancheta. Poți să produci la cel mai înalt nivel al tehnicii actuale, să ai un raport de înviat între calitate și preț și, cu toate acestea, să nu ai cum să scapi de marfa din depozite. Acesta este motivul care ne-a determinat să ne asociem cu un partener din Grecia care are relații de afaceri nu numai pe piața occidentală, ci și pe cea din Orientul Apropiat și Orientul Mijlociu. Pentru că ne-a facilitat accesul pe aceste piețe, noi am acceptat să împărțim profitul jumătate-jumătate, deși partea sa din capitalul social total este cu ceva mai mare de o treime. Am făcut toate calculele și am acceptat. Nu ne-am înșelat. Vanzările au crescut spectaculos. De aceea recomand, cu căldură, constituirea de firme mixte în care partenerul străin să aibă ca obligație principală vânzarea produselor."

Contribuția societății civile la decizia de mediu

- rolul ONG-urilor de mediu în influențarea societății românești și realizarea democrației participative;

- relația ONG-uri - Guvern, Parlament, APL.

Din discuții s-au desprins următoarele obiective:

- schimbarea de mentalitate în abordarea problemelor de mediu;

- transmiterea/circulația informațiilor și comunicarea între cetățeni și autoritățile publice să fie directă și deschisă, în timp

real;

- realizarea unei "Agenție" a protecției mediului în favoarea decidenților;

- realizarea unor strategii de mediu generale, coerente, în consens în cadrul partidelor politice;

- implicarea cetățenilor (dreptul de a ști, de a fi ascultat, de a influența decizia) la participarea publică în probleme de mediu, în mod constant și permanent;

- utilizarea tehnicilor uzuale de participare publică pentru o bună infor-

mare reciprocă cetățeni-autorități;

- programele de protecție a mediului-dezvoltare durabilă trebuie să aibă o perspectivă în spațiu/timp pe baza realităților socio-economice ale momentului;

- accesul publicului la justiție în problemele de mediu;

- realizarea unui parteneriat Avocatul Poporului -ONG-uri pentru continuarea deschiderii de birouri de consultanță în cât mai multe orașe;

- realizarea unui cadru -legături electronice între ONG-urile de mediu - pentru o mai bună și rapidă colaborare/informare/consultare.

A venit timpul ca toată lumea să înțeleagă că sectorul neguvernamental are din ce în ce mai mult rol crucial în rezolvarea multiplelor probleme și aspecte ale comunității (fie și neînsemnate), ale vieții cotidiene, că trebuie să inspire acea încredere între membri ei, fără de care comunitatea respectivă nu are nici o șansă să prospere.

Activitatea ONG-urilor nu mai este un fenomen local sau național, ci se globalizează pe zi ce trece, cu rol direct și activ în elaborarea politicilor internaționale.

ing. dipl. Marian Deaconu, AGIR

Convenția de la Aarhus-Danemarca stipulează explicit în Articolul 1: «Pentru a contribui la protecția drepturilor fiecărei persoane din generațiile actuale și cele viitoare de a trăi într-un mediu înconjurător prielnic sănătății și bunăstării sale, fiecare Partea (stat) garantează accesul publicului la informație, dreptul acestuia de a participa la procesul adoptării deciziilor și cel de a apela la justiție în problemele referitoare la mediu, conform prevederilor prezentei Convenții.»

Întrucât mediul înconjurător trebuie protejat efectiv și nu numai declarativ, iar societatea civilă trebuie să cunoască drepturile și obligațiile ce-i revin conform legislației în vigoare, Fundația «Terra Mileniului III» a organizat la Predeal, în zilele de 20-21 octombrie a.c., un seminar-dezbateri privind «Contribuția societății civile la decizia de mediu».

Participanții la seminar, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale de mediu (și nu numai) au luat în discuție:

- evaluarea - amendarea - îmbunătățirea programelor de mediu ale partidelor politice;

- participarea activă, responsabilă a cetățeanului la elaborarea și adoptarea deciziilor de mediu și dezvoltarea durabilă în România;

Eficiența factorului decizional

În prezent, tot mai multe organizații se confruntă cu necesitatea creșterii productivității și pentru aceasta ele dispun de posibilități limitate. Una dintre cele mai puțin exploitate căi de creștere a productivității este îmbunătățirea performanței umane. Creșterea productivității se poate realiza prin sporirea cantității de produse sau prin îmbunătățirea calității muncii, a informației, a capitalului și a modului de combinare a factorilor. Prima cale presupune mai multă muncă, mai mult capital, mai multe materii prime. Prin cea de a doua, resursele umane sunt implicate în toate acțiunile calitative. Dacă în produsul caracteristic al anilor '20 - automobilul - 60% din costuri se datorau energiei

și materiilor prime, în cazul produsului industrial reprezentativ pentru anii '80 - microprocesorul - materia primă și energia însumează numai 2% din costul total.

În general, pentru analiza eficienței unei acțiuni se compară rezultatele obținute cu efortul depus. Această comparație este valabilă și în cazul resurselor umane, cu atât mai mult cu cât acest element esențial în obținerea rezultatelor reprezintă o sursă de costuri deosebit de importantă. În tot mai multe firme occidentale, trecute prin procesul de reengineering, se aplică principiul: "Plătim pentru performanță, dar promovăm pentru abilitate". La noi încă se mai consideră că a foarte bun profesor/inginer/chirurg/

avocat va fi și un bun manager (rector, director de fabrică/spital, primar de municipiu, ministru etc.). În practică s-a dovedit că această gândire este în multe cazuri falsă. Organizațiile românești merg prost pentru că factorul decizional/managementul de vârf este ineficient, corupt și populist. Pentru a fi eficient nu este destul ca individul să fie inteligent, să muncească din greu sau să fie bine informat. Eficiența, în calitate de conducător, pretinde efectuarea anumitor lucruri destul de simple, dar prioritare pentru propria organizație. În țările occidentale conducătorii sunt plătiți pentru eficiență, fie că răspund de performanța alora și de propria performanță, fie că sunt colaboratori profes-

sionali răspunzători doar de propria performanță. Fără eficiență nu există "performanță", indiferent câtă inteligență și cunoaștere se investește în muncă. Eficiența unei organizații și capacitatea ei de supraviețuire depind din ce în ce mai mult de eficiența angajaților și în special de capacitatea celor care lucrează în calitate de conducători. Conducătorul eficient devine cu rapiditate o resursă-cheie pentru organizație, fie că aceasta este o fabrică, o universitate, un spital, o primărie, un departament ministerial sau o echipă de guvernare.

Eugen Răpă, profesor asociat la Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași

Ce înseamnă, de fapt, o "INGINERIE FINANCIARĂ"?

(Urmare din pag. 1)

Astfel, prin folosirea de opțiuni, în loc ca fondul de investiții să înregistreze o pierdere, este chiar în câștig, deoarece își reîmpropătează portofoliul cu acțiuni XXX cumpărându-le la prețul pieței (95\$), realizând deci un profit de 3,5\$ pe acțiune.

Bineînțeles că exemplul de mai sus reprezintă o simplificare, că gama de instrumente financiare disponibili

le nu se reduce la opțiuni și că ingineriile financiare iau de obicei forme mult mai complexe, cu multiple instrumente. Însă sper că acum consecințele benefice ale ingineriilor financiare (în sensul consacrat al acestui termen) sunt ușor de înțeles, cea mai importantă fiind stabilitatea ca bază de expansiune a întregii piețe de capital, care este unul dintre pilonii cei mai importanți ai unui sistem economico-financiar sănătos.

SECTIUNE

în timp și spațiu

Mediul în care ne exercităm profesia

- O tentativă de a "decoda" realitățile
- Luciditatea - contrapartidă la triumfalism
- Povara lucrurilor neduse până la capăt
- Un "nou" început

1999, când - față de începutul tranziției spre economia de piață - se ajunsese la **80,3 la sută** din nivelul atins în 1989. Prin urmare, mai avem multe de făcut pentru a atinge măcar cotele de la finalul lui 1989!

Dacă vom considera că statisticile nu mint, atunci trebuie spus tranșant că principalul câștig economic din 2000 constă în oprirea declinului și reluarea modestă a creșterii. Nu este spectaculos, dar bine că s-a pus - sperăm - capăt căderii libere. În 1999 ne-am aflat în "fundul gropii", iar acum încercăm să ajungem la suprafață.

populației rezidente pe teritoriul țării. La acest capitol nu mai avem de-a face cu o creștere, ci cu o diminuare de **1,3 la sută**. Fără comentarii.

STAREA ECONOMIEI LA FINAL DE AN

În toate numerele din anul 2000, "Univers ingineresc" a tratat diferite aspecte ale "mersului economiei" deoarece spațiul principal de acțiune al comunității noastre profesionale este tocmai ECONOMIA. Repetăm această banalitate pentru că - din păcate - multe date și fapte sunt rupte din contextul lor organic și, astfel, percepțiile se deformează. Firește, nu trebuie să spunem inginerilor - care își desfășoară activitatea nemijlocit în economie - cât de important este ca acest mediu să le fie prietenos, dar nici nu putem eluda o anume realitate: unii ingineri sunt factori de decizie în economie, iar "starea" acestora a depins și depinde - în bună măsură - de calitatea respectivelor decizii.

Acestea fiind spuse, ni se pare util să adunăm, într-o sinteză, elementele care definesc - acum, la finalul lui 2000 - stadiul în care se află economia, într-o viziune eliberată de tensiunile electorale, de "bătălii politice" partizane.

Investițiile - barometru al tendințelor

Nu trebuie să fii economist pentru a aprecia că direcția de mișcare a unei economii este dată de dinamica investițiilor. Nu s-a inventat încă **progres economic și social** fără investiții. Iertată să ne fie și această banalitate, dar fără luarea în considerare a **acumulărilor** este imposibil de evaluat încotro se îndreaptă nu numai o economie în ansamblul ei, ci și fiecare firmă în parte.

În consumul final intră și **formarea brută de capital fix**. Denumirea pare critică, dar - pe fond - este ceva foarte simplu. Este definită astfel valoarea bunurilor durabile achiziționate de unitățile economice pentru a fi utilizate cel puțin timp de un an în vederea desfășurării activității lor specifice. Termenul de "durabil" are, în definiția prezentată, sensul că bunul achiziționat se folosește cel puțin un an.

La indicatorul cu pricina, pe 9 luni din 2000 s-a înregistrat o creștere de **2,5 procente**, ceea ce nu este - firește - rău. Lucrurile nu se pot, însă, evalua corect doar la o privire din "avion".

O constatare de fond privește ponderea pe care o au **echipamentele și utilajele** în totalul investițiilor, adică în ce măsură s-au achiziționat elementele cele mai active, cele mai importante pentru mărirea volumului activității și, mai ales, pentru îmbunătățirea calității acesteia. Ei, bine, pe ansamblul economiei ponderea echipamentelor și utilajelor în totalul investițiilor s-a situat la numai **17,1 la sută**. Mai îngrijorător este faptul că respectiva pondere a fost în sectorul privat de doar **12,8 la sută**.

Desigur, se vor putea spune mai multe când statistica oficială va furniza date analitice privind domeniul investițiilor. Dar, chiar la nivelul datelor globale redată aici, se poate considera că n-a avut loc mult-ășteptatul reviriment în acest domeniu. Poate la anul.

Una caldă, alta rece

Creșterea cu **2 la sută** a PIB pe 9 luni din 2000 are la bază amplificarea volumului de activitate exprimat prin valoarea adăugată brută cu **7,6 la sută** în industrie (ramura care concentrează - după unele evaluări - mai mult de jumătate din inginerii activi) și cu **3,5 la sută** în construcții. În schimb, în agricultură, silvicultură și piscicultură, valoarea adăugată brută a scăzut cu **6,1 la sută**. Faptul nu se explică integral prin efectele secetei prelungite, ci și prin acutizarea crizei din această ramură extrem de importantă a economiei, fie numai pentru că asigură hrana noastră cea de toate zilele.

În ceea ce privește utilizarea PIB sunt de spus lucruri - poate - mai interesante. Asumându-ne riscul de a-i supăra pe unii cititori, vom fi aici ceva mai "didactici".

O primă categorie de consum final vizează **administratia publică**. În această categorie sunt incluse autoritățile statului - centrale și locale - procuratura, justiția, apărarea, ordinea publică, sănătatea, învățământul, cultura etc. Sursa de finanțare este **bugetul**. La acest capitol consumul final pe 9 luni a crescut cu **1,3 la sută**.

O altă categorie privește **administratia privată**. Este vorba despre partidele politice, uniuni și asociații de toate tipurile, inclusiv cele profesionale, sindicate, culte religioase, Crucea Roșie. Și acum, vă solicităm o atenție sporită: consumul final al administrației private a crescut pe 9 luni din 2000 cu ... **216,3 la sută!** Care este explicația acestei "explozii"? Simplu: este vorba despre uriașele cheltuieli din campania electorală pentru alegerile locale și pentru pregătirea alegerilor parlamentare și prezidențiale (grosul cheltuielilor pentru alegerile de la 26 noiembrie și 10 decembrie a.c. intră în trimestrul IV).

În sfârșit, ajungem la consumul final al **gospodăriilor populației**. Aici, lucrurile sunt clare, impunându-se doar precizarea că sunt luate în calcul doar gospodăriile

Premisele analizei

Zilele trecute, Institutul Național de Statistică și Studii Economice (INSSE, noua denumire a binecunoscutei Comisii Naționale pentru Statistică - CNS) a publicat datele de sinteză privind evoluția produsului intern brut (PIB) pe primele 9 luni din acest an. Aparent, avem de-a face cu o întârziere, dar - în realitate - centralizarea datelor și ordonarea lor cer timp. Cu toate că ne-am propus să ne referim la întregul an, apare - credem - limpede că abia în februarie-martie 2001 va fi posibil să dispunem de un tablou complet al situației din 2000. Din toate unghiurile de vedere, starea de fapt pe 9 luni (și la unele capitole pe 10 și chiar 11 luni, cum se va vedea) este cât se poate de concludentă, cel puțin în legătură cu tendințele dominante pe întregul an.

Iată acum datele în funcție de care ne vom derula scurta noastră analiză.

PRODUSUL INTERN BRUT (PIB) este estimat pe 9 luni la **509.833,7 miliarde lei** în prețuri curente. În termeni reali, adică prin luarea în considerare a ratei inflației, s-a înregistrat o creștere de **2 procente** față de perioada corespunzătoare din 1999.

Înainte de a "mărungi" imaginea globală, ne îngăduim câteva scurte comentarii pentru situaerea exactă, în timp și spațiu, a datelor prezentate.

Înainte de toate, se cuvine să ținem seama de faptul că mișcarea PIB în 2000 intervine după trei ani de cădere continuă: în 1997 cu **6,1 la sută**; în 1998 cu **5,4 la sută**; în 1999 cu **3,2 la sută**. Calcule riguroase arată că în cei trei ani, PIB s-a diminuat cu minimum **14 la sută**. Așadar, sporul de două procente din 2000 se raportează la

Controverse pe tema exportului

Se știe că în ultimele luni, guvernul a subliniat cu toate ocaziile (iar când asemenea ocazii n-au fost, le-a creat) că dovada cea mai concludentă a creșterii sănăto-

se a economiei o constituie evoluția spectaculoasă a exportului.

La acest capitol dispunem de date pe o perioadă de 10 luni din 2000, așa că aprecierile au o "bază" ceva mai solidă decât dacă luăm în calcul 9 luni.

Astfel, în perioada ianuarie-octombrie 2000 exporturile s-au ridicat la 8,5 miliarde de dolari, față de 10 luni din 1999 creșterea fiind de 23,5 la sută. Este - fără nici o urmă de îndoială - un rezultat remarcabil.

Se impune, totuși, să trecem la câteva detalieri.

Exportul nu reprezintă - iertată să ne fie și această afirmație banală - un scop în sine. Este important să ne aducă valută, cât mai multă valută, dacă se poate peste ceea ce cheltuim cu importurile. Adică, să putem acoperi din exporturi cât mai mult din importuri. Iată de ce prezintă o importanță deosebită volumul deficitului comerțului exterior.

În condițiile țării noastre, nu este posibil, deocamdată, să avem un comerț exterior excedentar. Cine evocă anii '80 pentru a demonstra că excedentul este posibil, nu trebuie să uite că a fost vorba despre o comprimare absurdă extrem de păguboasă a importului. Dacă luăm în considerare perioada 1950 - 1989, adică perioada economiei de comandă într-un regim totalitar, constatăm că, în nu mai puțin de 27 de ani, comerțul exterior al țării a înregistrat serioase deficite. Bunăoară, în anul 1980 deficitul a fost de 1,7 miliarde de dolari. Este bine să ne reamintim toate acestea pentru a nu comite erori de apreciere.

Pentru că ne-am referit mai mult la PIB, trebuie spus că în calcularea elementelor componente ale utilizării acestuia se ia în seamă exportul net, respectiv excedentul sau deficitul comerțului exterior. Or, pe 10 luni, deficitul a fost de aproape 1,7 miliarde de dolari. Pentru comparație reținem că pe 10 luni din 1999, acest deficit a reprezentat 1,3 miliarde de dolari.

Nu mai încapă nici un dubiu: s-au înrăutățit indicatorii de eficiență ai comerțului exterior al țării. Acest fapt nu poate fi trecut cu vederea decât cu marele risc de a deforma analiza, evaluarea.

În mod mai mult sau mai puțin intenționat, în privința relațiilor economice externe ale țării noastre se introduce un element de confuzie. De exemplu, nu se mai vorbește de comerț exterior, ci despre cont curent. Cere în îngăduința cititorului să recurgem - din nou, pe cât posibil mai scurt - la încă o explicație "didactică".

Contul curent cuprinde comerțul exterior de bunuri și servicii (export/import la bunuri; transporturi, turism și alte activități de servicii); venituri din muncă, din investiții directe, din investiții de portofoliu, din alte investiții de capital; transporturi curente (pe sectorul oficial și din alte sectoare). Vedem că avem de-a face cu un indicator mult mai cuprinzător decât comerțul exterior. Or, din jocul transferurilor în special, contul curent poate să prezinte (și prezintă) un deficit mai mic decât cel al comerțului exterior. Dar, noi ne referim la export, adică la o componentă a comerțului exterior și, în consecință, analiza se derulează în acest spațiu.

Dacă mergem mai departe, constatăm că aproape o treime din export este reprezentată de produse textile și încălțăminte, ceea ce înseamnă - dată fiind ponderea lucrului în lohn - export de forță de muncă ieftină, chiar foarte ieftină. Exportul de mașini, aparate precum și de echipamente electrice a avut o pondere de numai 6,5 la sută.

Tema ar merita o tratare mai amplă și, probabil, o vom face când vom avea datele complete pe întregul an. Deocamdată, mai reținem un fapt: exportul de masă lemnoasă (materie primă neprelucrată) a depășit cu 87,5 milioane de dolari exportul de mobilă.

Sacrificăm, în continuare, piața internă?

Nici un om cu mintea zdravă nu poate să conteste importanța cu totul excepțională a exportului. Motivele sunt atât de evidente încât n-are rost să le reamintim

aici. În același timp, nu putem să ometem faptul că parte cea mai mare a producției industriale, circa 85 la sută, are ca destinație piața internă. În agricultură și în celelalte ramuri ponderea este mai mare.

Am văzut că la capitolul consumul final al gospodăriilor populației s-a produs pe 9 luni o contracție de 1,5 la sută, un prim fapt care demonstrează că procesul de restrângere a pieței interne a continuat. Pentru a profunziona tema, se cuvine să ne referim ceva mai concret la desfacerile de mărfuri cu amănuntul.

În perioada ianuarie-octombrie 2000, volumul cifrei de afaceri a întreprinderilor a căror activitate principală este comerțul cu amănuntul s-a micșorat cu 7,4 la sută în termeni reali (adică prin luarea în calcul a ratei inflației). La mărfurile alimentare căderea a fost mai pronunțată: 12,4 la sută.

Nu dorim să restrângem piața internă a consumului populației, dar - în ultimă instanță - acest consum reflectă starea generală a economiei pentru că nici o activitate din această sferă nu reprezintă punctul terminus, adică elemente din afara a ceea ce consumă viețuitorii de pe acest pământ românesc.

În condițiile în care se orientează producția cu precădere spre piața internă, în țările dezvoltate se asigură gradul de prosperitate cunoscut și ... invidiat de noi toți. Este un adevăr care nu mai trebuie demonstrat. Inclusiv exportul nu poate să crească în condiții de sărăcie generalizată.

Locurile de muncă

Cele mai recente date oficiale privind șomajul se referă la finalul lunii octombrie 2000. S-au înregistrat 969.288 de persoane fără loc de muncă, ceea ce reprezintă 10,1 la sută din populația activă civilă. Cifrele prezentate sunt și expresia faptului că populația activă s-a micșorat față de anul trecut cu 287.000 de persoane. În decembrie 1999 existau 1,1 milioane de șomeri, adică 11,5 la sută din populația activă civilă.

Evident, avem de-a face cu o scădere atât absolută, cât și relativă, dar nu foarte mare, ci la nivel de un procent.

Dintr-un anumit unghi de vedere, creșterea numărului șomerilor este un fapt pozitiv: ar putea să indice un proces profund de restructurare, astfel încât să avem o economie de piață funcțională. În majoritatea cazurilor, restructurarea s-a limitat la disponibilizări, iar rețehnologizarea, modernizarea - care permit creșterea competitivității produselor, a eficienței economice - s-au derulat modest, la nivelul amintit la capitolul referitor la investiții.

Deosebit de grav este faptul că sectorul privat, care a reprezentat, în special în anii 1993 - 1996, principalul "aspirator" de forță de muncă, inclusiv disponibilizată din sectorul de stat, se înscrie tot mai consistent în rândurile "furnizorilor" de șomeri. Să reținem și acest procent, pe care nu ne temem să-l numim dramatic: 47,2 la sută din șomeri provin din sectorul privat al economiei.

Mii de firme, în special IMM-uri, dau faliment. Anul trecut, în construcții, ramura care s-ar cuveni să fie cea mai dinamică deoarece pregătește progresul întregii economii, au "dispărut" aproape 4.000 de firme din cele peste 14.000 existente la sfârșitul lui 1998.

Oricât de mult și de "convingător" s-ar vorbi despre o creștere economică sănătoasă, diminuarea activității în

sectorul privat constituie semnalul cel mai puternic, cel mai îngrijorător că mai avem până vom ajunge la o creștere adevărată sănătoasă.

Nu mai puțin grav este faptul că aproape o treime din persoanele fără loc de muncă au studii superioare și liceale.

Ce se poate face într-un climat neprielnic?

Ne întorcem acum, la finalul însemnărilor de față, la titlul paginilor consacrate situației economiei la capătul unui an atât de "agitat".

Extrem de multe depind de mediul de afaceri, de condițiile create desfășurării activităților economice în care sunt implicați - cum se știe - foarte mulți ingineri.

Este concludent că un capitol al acordului PSAL I a fost consacrat exclusiv mediului de afaceri. Din păcate, multe prevederi au rămas să fie raportate pentru PSAL II.

Mediul pe care îl evocăm este, încă, neprielnic, neprietenos (potrivit terminologiei din Occident). Ce s-ar putea face pentru a deveni altfel?

Aici nu trebuie să se inventeze nimic. Începând cu legislația, care este stufoasă, contradictorie, derutantă și, mai ales, instabilă, continuând cu sistemul instituțiilor abilitate de profil care - la rândul lor - sunt fragile, înecate de birocratism și corupție, terminând cu regimul fiscal, împovăraător și instabil, totul se cere schimbat, ameliorat, reformat. N-o spunem noi, au afirmat-o și o afirmă - fără drept de apel - organismele financiare internaționale, experții de peste hotare și, mai ales, investitorii autohtoni și străini. AGIR, în documente semnate cu alte componente ale societății civile, îndeosebi cu Asociația Generală a Economistilor din România și Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, și-a exprimat deseori punctul de vedere asupra stărilor de lucruri nefavorabile din economie și, pe cale de consecință, asupra condițiilor de viață, de activitate ale inginerilor, ale întregii populații a țării.

Corolarul acestui mediu neprietenos este rata inflației, cauză și, simultan, efect al dezechilibrelor grave din întreaga economie. Faptul că această rată va fi mai mare de 40 la sută, față de 27 la sută cât s-a prognozat inițial, spune mai multe despre starea economiei decât alți zeci de indicatori. Tot ceea ce poate contribui la diminuarea creșterii prețurilor înseamnă factori de îmbunătățire a mediului de afaceri.

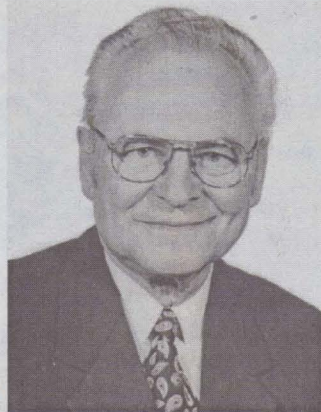
ÎNGRIJORARE, NU RESEMNARE

Fără pretenția de a fi efectuat o analiză exhaustivă, putem considera că faptele și datele prezentate arată că, în pofida unor progrese de necontestat, starea generală a economiei oferă multe motive de serioasă îngrijorare. Cea mai mare eroare ar fi să subapreciem disfuncționalitățile, dezechilibrele majore cu care ne confruntăm. Tot atât de eronată ar fi resemnarea. Fie numai realitatea palpabilă din țările vecine, aflate și ele în tranziție - realitate care confirmă posibilitatea ieșirii din marasm, din criză - și tot ar fi de ajuns pentru a conștientiza necesitatea imperioasă a acțiunii.

Nu vrem să spunem mai mult pentru că apeluri, îndemnuri, chemări, oricât de patetice și penetrante ar fi, nu pot avea ecou într-un mediu neprielnic - așa cum l-am definit. Să sperăm că noii guvernatori se vor ține de cuvânt și vor lua măsuri radicale și rapide pentru o reală relansare a economiei. Este de datoria lor să pună capăt la tot ceea ce a condus la situația în care ne aflăm. Nu încapă nici o îndoială că în acest demers se vor bucura de sprijinul a tot ce înseamnă competență în România, nu în ultimul rând din partea inginerilor.

Prof. dr. ing. Laurențiu Grațian Nicoară

**Membri al Academiei
de Științe Tehnice din
România**

«Ca să fii drumar adevărat, trebuie să iubești drumurile din adâncul sufletului tău, să-ți faci din ele un ideal în viață, să trăiești permanent în mijlocul lor, ca să le înțelegi chemarea, să lupți cu înflăcărare și pasiune pentru dezvoltarea lor continuă, pentru progresul lor.»

**(Laurențiu Nicoară -
Curs de drumuri)**

În ziua de 12 noiembrie 2000 a încetat fulgerător din viață profesorul universitar doctor inginer **Laurențiu Grațian Nicoară**, membru al Academiei de Științe Tehnice din România, eminent descălc al Universității «Politehnica» din Timișoara.

S-a născut la 26 februarie 1923 în comuna Vârful, județul Arad.

Între 1934-1942 a urmat cursurile Liceului Ortodox Român «Avram Iancu» din Brad, județul Hunedoara.

A urmat apoi Școala Militară de Ofițeri de Artilerie Gross-Born din Berlin (1942-1944). A participat la al II-lea război mondial (1944-1945), fiind veteran de război cu gradul de locotenent-colonel în rezervă.

În perioada 1945-1950 a urmat studiile universitare la Facultatea de Construcții a Institutului Politehnic din Timișoara.

După absolvirea facultății s-a angajat la Direcția Regională de Drumuri și Poduri Timișoara, parcurgând toate treptele ierarhice:

- 1950-1955 - inginer pe șantier, șef secție, șef serviciu tehnic;
- 1955-1968 - inginer șef;
- 1968-1980 - director regional.

Începând cu anul 1953 s-a alăturat corpului didactic al Facultății de Construcții din Timișoara, ocupând funcțiile de:

- asistent șef de lucrări asociat (1953-1970);
- conferențiar asociat (1970-1977);
- profesor titular (1977-1993);
- profesor consultant (1993-2000).

Creator al «Școlii timișorene de drumuri», a înființat specializarea de Drumuri și Poduri a Facultății de Construcții din Timișoara (1964).

Între 1985-1990 a fost șeful Catedrei de drumuri și fundații. În anul 1978 înființează Filiala de Proiectare IPTANA Timișoara, al cărei coordonator a fost până în 1993, când aceasta a devenit SEARCH CORPORATION, în cadrul căreia a fost consilier tehnic.

A obținut titlul de doctor în drumuri (1974) și calitatea de membru al Academiei de Științe Tehnice din România (1999).

CARTE TEHNICĂ

Termodinamica solidului

Autor George Arghir
U.T.PRES Cluj-Napoca, 2000

Pe parcursul a 208 pagini, profesorul universitar dr.ing. **George Arghir** ne prezintă într-un stil concis, dobândit de-a lungul unei prestigioase cariere didactice, **termodinamica solidului**, o ramură a fizicii ce studiază mișcarea termică a materiei, trecerea acesteia în alte forme de mișcare, ocupându-se în special de stările de echilibru ale sistemelor fizico-chimice.

În esență, cartea conține cele trei principii ale termodinamicii, urmate de exemplificări/aplicații pe materia în stare solidă, precum și formarea diagramelor de fază ale sistemelor binare, toate tratate de la simplu la complex pentru a se vizualiza fenomene ce par înalt teoretice.

Cele 15 capitole, cu 128 figuri, 28 tabele, 499 relații/formule, 846 noțiuni prezentate în cele șase pagini ale Indexului alfabetic, ne permit o imagine de ansamblu a structurării cărții,

În 1977 a obținut conducerea de doctorat în științe ingineresti - ingineria construcțiilor (drumuri), coordonând formarea a 21 de doctori ingineri.

A desășura o activitate intensă în cadrul Filialei Timișoara a Academiei Române, ca președinte al Comisiei infrastructurii pentru transporturi.

Asociația Mondială de Drumuri l-a avut ca membru activ al Comisiei de terminologie, iar Asociația Profesională de Drumuri și Poduri din România a avut un sprijin deosebit prin prezența profesorului Nicoară în conducerea sa. A reprezentat România la mai multe congrese mondiale de drumuri, ca raportor național și participant direct.

Om de știință și patriot cu suflet mare, a fost remarcat și recompensat cu numeroase distincții, dintre care menționăm:

- Premiul Academiei Române (1985) pentru cartea «Îmbrăcămintă rutiere moderne»;
- Premiul special al revistei Drumuri și poduri (1997);

- Ordinul «Steaua României» și medalia «Crucea Comemorativă» pentru participarea în cel de al II-lea război mondial;

- Diploma de Onoare (1987, 1998) a Institutului Politehnic «Traian Vuia» din Timișoara.

Activitatea sa științifică s-a concretizat în peste 100 de lucrări științifice (peste 2500 de pagini) și 10 tratate și monografii. Rezultatele sale au fost apreciate pe plan național și internațional prin:

- includerea în Longman Reference on Research Database (1993);
- nominalizarea în catalogul Longman «Who's Who in science - a world biographical guide to professional scientists and engineers» (Londra, 1997);

- nominalizat în «The International Directory of Distinguished Leaderships» (1996);
- «Man of the Year» (1996, 1997 - American Biographical Institute);

- nominalizat pentru distincția «2000 Millennium Medal of Honor» (1997 - American Biographical Institute);
- menționat în «Who's Who in the Balkans» (Grecia, 1997);

- membru în conducerea a numeroase organizații științifice și academice naționale (A.O.Ș., AȘIT, CNIT, AGIR, Academia de Științe Tehnice din România etc.);

Prin dispariția sa, învătăământul universitar, comunitatea științifică națională și internațională, sectorul de drumuri din România suferă o imensă pierdere.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

care prezintă într-o manieră condensată termodinamica solidului pentru inginerii de materiale. Sunt folosite 14 surse bibliografice apărute în edituri de prestigiu, dar și bogata experiență didactică dobândită pe parcursul a zece promoții de ingineri de materiale și cursurile audiate de autor la Universitatea din Notre Dame, Indiana, SUA.

Diagramele de fază, tablele, regulile, paralelismele, interpolările și extrapolările prezentate în lucrarea analizată pun la dispoziția celor interesați o multitudine de date termodinamice necesare în procesele de cercetare și producție a solidului.

Lucrarea este prezentată într-un stil clar, concis, cu sublinierile necesare, putând fi urmărită cu ușurință de cei interesați.

Volumul se adresează inginerilor, studenților, cercetătorilor etc., tuturor celor care în activitatea de cercetare și producție a solidului au nevoie de date în prevederea unor fenomene, la proiectarea și executarea unor dispozitive, aparate sau mașini.

prof.dr.ing. Mircea Bejan,
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

INTRODUCERE ÎN MANAGEMENT (IX)

ORGANIZAREA PROCESUALĂ A FIRMEI

Dintre componentele sistemului de management, subsistemul organizatoric este cel mai «palpabil», fiind de foarte multe ori confundat cu structura organizatorică a firmei.

După cum am menționat anterior, subsistemul organizatoric are mai multe «fațete», existând conceptele de organizare formală și organizare informală, organizare procesuală și organizare structurală. Fiecare dintre acestea trebuie cunoscute și înșușite, având un rol bine definit în cadrul sistemului de management al unei firme.

În literatura de specialitate circula mai multe abordări ale organizării într-o întreprindere, însă cea mai completă definire a **organizării formale** a unei firme consider că este aceea conform căreia aceasta constă în stabilirea și delimitarea proceselor de muncă fizică și intelectuală, a componentelor acestora (mișcări, operații, lucrări, sarcini, atribuții, activități, funcțiuni), precum și gruparea lor pe posturi, funcții, compartimente, corespunzător anumitor criterii manageriale, economice, tehnice și sociale, în vederea realizării în cele mai bune condiții a obiectivelor stabilite. Conform acestei definiții, organizarea formală are două forme principale: organizarea procesuală și organizarea structurală.

În principal, **organizarea procesuală** constă în stabilirea principalelor categorii de muncă, a proceselor necesare îndeplinirii ansamblului de obiective ale firmei, având ca rezultat funcțiunile, activitățile, atribuțiile, sarcinile, operațiile.

Într-un episod anterior am definit categoriile de obiective care trebuie stabilite prin exercitarea funcției de previziune de către managerii firmei, prezentând și funcțiunile care se manifestă într-o întreprindere.

Reamintesc că funcțiunile reprezintă **ansamblul proceselor de muncă omogene, asemănătoare sau complementare, care contribuie la realizarea aceluiași sau aceluiași obiective derivate de gradul I**. În general, într-o firmă există cinci funcțiuni: de cercetare-dezvoltare, comercială, de producție, financiar-contabilă și de personal. Specific unei funcțiuni este folosirea de concepte, tehnici, metode etc. din același domeniu, din domenii înrudite sau complementare.

La rândul ei, fiecare funcțiune se compune din mai multe activități. **Prin activitate se înțelege ansamblul proceselor omogene sau înrudite prin intermediul cărora sunt realizate obiective derivate de gradul II**. Activitatea are o sferă de cuprindere mai redusă decât funcțiunea, caracterizându-se prin procese de muncă cu un grad de omogenitate și/sau omogenitate mai mare.

Reamintesc care sunt funcțiunile care trebuie exercitate în cadrul unei firme, prezentând și principalele activități ale acestora:

- ≍ funcțiunea de cercetare-dezvoltare (ansamblul activităților care se desfășoară în cadrul unei firme pentru studierea, conceperea, elaborarea, realizarea și implementarea progresului tehnic)

- a) activitatea de previziune a funcționării și dezvoltării firmei;

- b) activitatea de concepție tehnică;
- c) organizarea (ca activitate, organizarea reunește ansamblul proceselor de elaborare, adaptare și introducere de noi concepte și tehnici cu caracter organizatoric);

- ≍ funcțiunea comercială (activitățile desfășurate pentru cunoașterea cererii și a ofertei, de procurare nemijlocită a materiilor prime, materialelor și echipamentelor necesare desfășurării producției și de vânzare a produselor, semifabricatelor și serviciilor acestora)

- a) activitatea de aprovizionare tehnico-materială;

- b) vânzarea;
- c) marketingul;

- ≍ funcțiunea de producție (totalitatea activităților prin care obiectele muncii sunt transformate în produse finite, semifabricate sau servicii și se creează nemijlocit condițiile tehnico-materiale, organizatorice și de servicii necesare desfășurării fabricației în bune condiții)

- a) programarea, lansarea și urmărirea producției;

- b) fabricația;
- c) controlul tehnic de calitate;
- d) întreținerea și repararea utilajelor;
- e) producția auxiliara;

- ≍ funcțiunea financiar-contabilă (ansamblul activităților prin care se asigură resursele financiare necesare realizării obiectivelor firmei, precum și evidența valorică și cantitativă a mișcării întregului său patrimoniu)

- a) activitatea financiară;
- b) activitatea contabilă;
- c) controlul financiar de gestiune sau activitatea de audit;

- ≍ funcțiunea de personal (activitățile din cadrul unei organizații prin care se asigură resursele umane necesare, precum și utilizarea, formarea, dezvoltarea și motivarea acestora)

- a) previzionarea necesarului de personal;
- b) selecționarea personalului;
- c) încadrarea personalului;
- d) formarea personalului;
- e) perfecționarea salariaților;
- f) evaluarea personalului;
- g) promovarea personalului;
- h) motivarea salariaților;
- i) protecția personalului (protecția muncii și protecția socială).

Activitățile sunt la rândul lor compuse din atribuții. Prin atribuție se înțelege un proces de muncă precis conturat, care se execută periodic sau continuu și care necesită cunoștințe specializate, proces prin intermediul căruia se realizează un obiectiv specific. Spre exemplu, activitatea de marketing este realizată prin intermediul atribuțiilor de prospectare a pieței interne, prospectare a pieței externe și propunerea volumului și structurii produselor și serviciilor de produs.

O atribuție este compusă din mai multe sarcini. Sarcina reprezintă o componentă de bază a unui proces de muncă complex sau un proces de muncă simplu ce contribuie la realizarea unui obiectiv individual, care, de regulă, este încredințat spre realizare unei singure persoane. La împărțirea atribuțiilor în sarcini se au în vedere calificarea, cunoștințele, deprinderile și aptitudinile personalului disponibil.

Se poate merge mai departe cu divizarea sarcinilor în elemente mai simple, cum ar fi operațiile, mișcările, timpurile, dar aceste elemente constituie obiectul de studiu al ergonomiei.

Organizarea procesuală are, în același timp, un caracter general și dinamic.

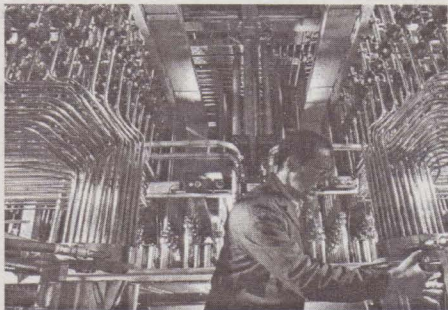
Caracter general deoarece este aceeași în elementele esențiale în toate întreprinderile din aceeași categorie. Ca urmare, nu este necesar să fie elaborată pentru fiecare firmă în parte, ci doar particularizată în funcție de trăsăturile caracteristice ale întreprinderilor în cauză.

Caracter dinamic pentru că o dată cu dezvoltarea firmei, cu evoluția concepțiilor privind managementul sau prin aplicarea celor mai noi cuceriri în domeniul tehnologiei, materialelor sau organizării muncii, ponderea funcțiilor și activităților dintr-o firmă se poate modifica, putând apărea sau dispărea o serie de atribuții sau sarcini.

Am ținut să prezint separat organizarea procesuală deoarece doar în urma unei analize detaliate a ansamblului de obiective previzionate se pot determina în mod corect care sunt atribuțiile, activitățile și funcțiunile care trebuie să se desfășoare în firma respectivă. Abia după ce sunt cunoscute funcțiunile și ponderea acestora în cadrul firmei se poate trece la fundamentarea științifică a structurii organizatorice. Spre exemplu, pentru o firmă care produce bunuri industriale, funcțiunii de marketing îi poate corespunde în structura organizatorică un birou sau cel mult un serviciu de marketing. În schimb, într-o firmă de producție de bunuri de larg consum, funcțiunea de marketing trebuie exercitată în cadrul unui serviciu sau departament, astfel încât producția să poată satisface în timp util cerințele piețelor unde are loc desfășurarea sau să se vină în întâmpinarea preferințelor consumatorilor în cel mai scurt timp de la manifestarea acestora.

ing. ec. Mihail Balaban, doctorand în economie

Instalații pentru începutul mileniului trei

Sub acest generic, în mirificul peisaj de toamnă al «Perlei Carpaților» - Sinaia - s-au desfășurat lucrările celei de a XXXV-a Conferințe Naționale de Instalații.

În perioada 3-6 octombrie a.c., în organizarea Asociației Inginerilor de Instalații din România (AIIR), la Cazinoul din Sinaia s-au reunit specialiștii de instalații și firme de profil pentru dezbateri și o expoziție de instalații performante.

Referatele și comunicările de specialitate au fost susținute de specialiști din învățământ, proiectare, cercetare, execuție și exploatare: universitățile tehnice Iași, Cluj-Napoca, București, Timișoara, Brașov, IPCT, SIEAR, MLPAT, SORPINC, SOROPA, AGFR, GIT, ARTECNO, AIIR, Compania de Pompieri, RADET, SOPREX-IMI, Fundația Acțiunea Civică-AGIR, firme de profil.

Problematika pusă în discuție a fost detaliată în cadrul a două mese rotunde care s-au referit la: «Reabilitarea și modernizarea termică a clădirilor și a instalațiilor aferente - punerea în aplicare a OU 29/2000» și, respectiv, «Creșterea eficienței energetice, funcționale și de siguranță la foc a instalațiilor pentru construcții, direcții principale ale prescripțiilor tehnice în curs de revizuire: studii, cercetări și direcții în standardizarea europeană».

Din dezbaterile participanților s-au desprins următoarele aspecte:

- modernizarea învățământului tehnic superior de instalații;
- dinamica fantastică din domeniul instalațiilor;
- implicarea AIIR pentru inițiative legislative din domeniu, cu impact social imediat și de perspectivă;
- revizuirea normelor, normativelor și reglementărilor tehnice care să conțină cerințe minime de calitate obligatorii;
- profesionalizarea activității societăților implicate în domeniul instala-

țiilor;

- agrementarea/autorizarea firmelor din domeniu;

- continuitatea atestării verficitorilor și experților tehnici de instalații;

- autorizarea proiectanților de instalații;

- obligativitatea verificării proiectelor de instalații de către inspecția din construcții;

- proiectele de instalații aduse din străinătate trebuie să fie traduse, verificate și să respecte reglementările tehnice din România;

- reabilitarea de urgență (prin planuri anuale și facilități fiscale) a instalațiilor și construcțiilor pentru reducerea costurilor, eliminarea risipei și pierderilor de energie, transfer de tehnologii, reducerea importurilor de combustibili;

- consolidarea seismică a clădirilor trebuie să se facă obligatoriu și cu reabilitarea termică;

- creșterea siguranței la foc a construcțiilor și instalațiilor;

- instalațiile electrice au o pondere foarte mare în producerea incendiilor, fiind obligatorie certificarea lucrărilor de execuție/întreținere;

- necesitatea vitală a dotării locuințelor cu instalații de semnalizare - detectoare locale și alarme de fum/incendiu;

- finalizarea Manualului instalatorului (3 volume);
- valorificarea și muzeificarea artefactelor tehnice care pun în evidență geniul tehnic, trecerea și petrecerea poporului român.

Manifestarea a pus în evidență utilitatea progresului tehnic din domeniu, preocuparea specialiștilor de a-și îmbunătăți permanent proiectarea, producția, executarea, serviciile printr-un grad ridicat de creativitate tehnică, cu propuneri concrete de soluții tehnice moderne de reabilitare/modernizare a instalațiilor și clădirilor.

ing. Marian Deaconu, AIIR-AGIR

Sub egida Consiliului Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România, în ziua de 19 octombrie a.c. s-a organizat la UPB Workshop-ul "Sistemele moderne de producție - o decizie a managerilor de succes pentru IMM".

Specialiștii și managerii din numeroase IMM-uri au putut veni în contact direct cu proiectele de cercetare-proiectare în domeniul managementu-

Prod Man 2000

lui sistemelor de producție, preluarea noilor soluții prevăzute pentru optimizarea unor structuri, precum și culegerea de informații din partea industriilor de profil, pentru realizarea de noi tehnologii și sisteme de producție în perioada 2002-2010.

La dezbaterile Work-

shop-ului au participat specialiștii din cadrul Ambasadei SUA la București, ai Universității din Alabama-SUA, ai Centrului Internațional al Întreprinderilor Private, Centrului Balcanic al IMM, managerii din IMM-uri, specialiștii din învățământ și cercetare, care au prezentat necesitatea dezvoltării ac-

tivităților de servicii pentru pregătirea antreprenorilor, managerilor, oportunitățile de dezvoltare a relațiilor de tip "business association" pe care urmează să le sprijine prin programul USAID, oportunitățile de afaceri și posibilitățile de parteneriat pentru IMM-urile din SUA și România prin programele ECOLINS și CEEBIC.

ing. Ion Rozanide

NOI APARIȚII ÎN EDITURA AGIR

Ștefan - Victor Nicolaescu
Servicii ISDN

Introducerea unor procedee moderne de prelucrare numerică a semnalelor a deschis un câmp larg de acțiune pentru noi tipuri de echipamente și de rețele capabile să ofere o gamă largă de servicii utilizatorilor.

Lucrarea are ca obiectiv realizarea unei prezentări a serviciilor pe care le oferă rețelele de comunicare cu integrarea serviciilor, ISDN. După o prezentare succintă a principiilor de bază ale rețelilor digitale și ale ISDN, se trece la analiza serviciilor de bază: servicii suport și teleservicii. O parte importantă a lucrării este destinată serviciilor suplimentare, asociate celor de bază și care le conferă acestora o mai mare flexibilitate și atractivitate.

Cartea continuă seria "Informatică - Comunicații" a Editurii AGIR și se adresează inginerilor și tehnicienilor cu pregătire superioară, precum și tuturor celor interesați de domeniul comunicațiilor moderne și de serviciile pe care le pot solicita și obține de la rețelele de comunicație ISDN.

Despina Bordei, Fotini Teodorescu, Maria Toma
ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIA PANIFICAȚIEI

Lucrarea prezintă informații despre progresele realizate în ultimul deceniu în știința și tehnologia fabricării pâinii și a altor produse de panificație, ținând cont de calitatea materiilor prime, de biotehnologiile aplicate, de amelioratorii și adevizii care contribuie la creșterea calității produselor finite.

Se valorifică în această carte experiența autorilor într-un domeniu de actualitate al industriei alimentare.

Aceste lucrări se pot procura de la Librăria AGIR din București, Bulevardul Dacia nr. 26, telefon 211.83.50.

Donații pentru Biblioteca AGIR

Dumitru Teaci: *Cu ce ne-am ales?*
Ioan Cioară, Mariana Ursache: *Ingineria proceselor textile*

Constantin Preda, Iuliana Gabriela Lupu: *Materiale textile neconvenționale pentru îmbrăcăminte*

Dinu-Ștefan T. Moraru: *O viață pentru idei noi și de ce am primit premiul cultural mondial*

Theodor C. Nițulescu: *Aduceri aminte (versuri)*
Theodor C. Nițulescu: *Rememorări (versuri)*

*** Buletinul AGIR, din anii 1935, 1936, 1937, 1938, 1939 și 1940

*** La Grande Encyclopedie, vol. 6, 19, 20

Mulțumim pe această cale autorilor, doamnei Rodica SAVIN, pentru buletinele AGIR legate în volume de tatăl său, dl. ing. Arnold SAVIN, precum și d-lui prof. dr. ing. Mircea PĂTRESCU, pentru volumele din "La Grande Encyclopedie".

EVENTIMENTE • EVENIMENTE

Societatea pentru Mecanică Experimentală din SUA organizează în perioada 5-7 februarie 2001, la Hyatt Orlando, în Kissimmee, Florida, cea de-a XIX-a Conferință și Expoziție IMAC, cu tema "Direcții viitoare în dinamica structurală". Conferința va fi precedată de următoarele cursuri: "Analiză modală - Teorie și aplicații (1-3 februarie)", "Sisteme neliniare. Tehnici și aplicații", "Selecția instrumentației și testarea modală a proiectului" și "Identificarea modală a sistemelor de ieșire", în ziua de 3 februarie.

Informații suplimentare se pot obține la adresa: Society for Experimental Mechanics, Inc., 7 School Street, Bethel, CT 06801, tel.: 203-790-6373; fax: 203-790-4472,

E-mail: sem@sem1.com, http://www.sem.org.

Asociația Internațională a Transportatorilor Publici organizează în perioada 20-25 mai 2001 al 54-lea Congres Mondial, la Londra. În perioada 21-24 mai, premergătoare congresului, va fi organizată și Expoziția "Mobilitate și transport urban". Până la data de 31 ianuarie există un tarif preferențial pentru înscriere.

Informații suplimentare se pot obține de la UITP-International Association of Public Transport, Avenue Hermandebroux, 17, B-1160 Brussels - Belgium, tel.: +32(0)2 663 66 56 sau 66 54, fax: +32(0)2 660 10 72, E-mail: events@uitp.com, http://www.uitp.com, Persoane de contact: Barbara Stähli, Maristella Angotzi.

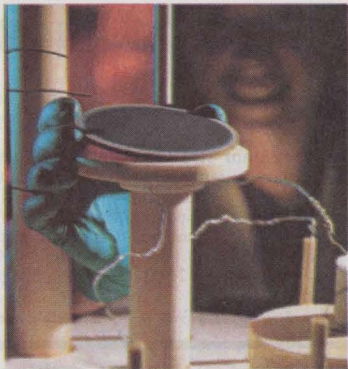
IMPORTANT

Centrul de Educație Permanentă din cadrul AGIR organizează în condiții foarte avantajoase cursuri de:

- LIMBA ENGLEZĂ**
 - > Nivelul I - Începători
 - > Nivelul III - Intermedieri
- LIMBA GERMANĂ** - curs intensiv
 - > Nivelurile I - III
- LIMBA ITALIANĂ** - curs intensiv
 - > Nivelul I - Începători
- MANAGEMENTUL MEDIULUI** - destinat specializării inginerilor pentru următoarele ocupații:
 - > manager al sistemelor de mediu
 - > auditor de mediu
- INIȚIERE ÎN UTILIZAREA CALCULATORILOR IBM-PC; UTILIZAREA PROCESORULUI DE TEXT "WORD FOR WINDOWS"** - curs intensiv

Înscrierile se fac până la data de 30 decembrie 2000, individual sau pe grupe de cursanți, zilnic între orele 9.30-16.30, la sediul AGIR din București, Calea Victoriei nr.118, et. I sau la telefoanele 659.41.60, 659.23.95, fax: 312.55.31, unde puteți obține și informații suplimentare.

Mesaj cu ocazia "Zilei Cercetătorului și Proiectantului din România"

De ziua dedicată lor, doresc Cercetătorilor și Proiectanților din România, ca și colaboratorilor lor din laboratoarele universitare, din institutele Academiei și din laboratoarele industriale, un viitor mai bun decât recentul trecut.

Pe de o parte, le doresc o perioadă de realizări utile, valoroase și substanțiale, pe măsura priceperii și competenței lor și pe măsura nevoilor țării.

Pe de altă parte, le doresc un viitor în care publicul românesc și în special autoritățile de conducere din România să înțeleagă pe deplin importanța cercetării fundamentale și aplicative pentru economia țării.

Finanțarea cercetării

științifice trebuie considerată ca o investiție în viitorul țării și nu ca o subvenție de activități curente.

Legătura dintre finanțarea cercetării științifice și progresul economiei este pe deplin înțeleasă în țările avansate ca și în multe din țările pe cale de dezvoltare.

Progresele remarcabile ale economiei americane din ultimii ani se datorează îmbunătățirii educației tineretului și suportului substanțial al cercetării fundamentale și aplicative.

În timpul de față, România investește în cercetare mai puțin decât aproape toți vecinii ei. Nevoile de finanțare sunt mari și urgente. Acestea privesc infrastructura și echiparea laboratoarelor, dar poate

că elementul critic din momentul de față este salarizarea inadecvată a cercetătorilor tineri.

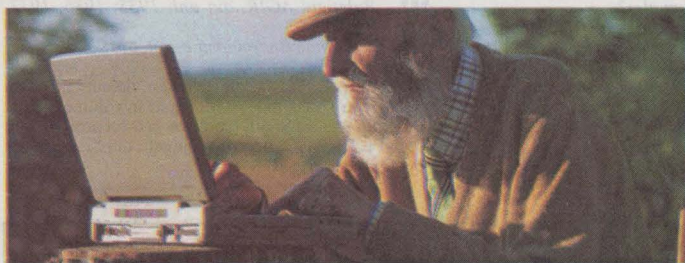
Condițiile din țară trebuie să le asigure acestora o existență decentă, fără de care vor emigra sau vor alege domenii de activitate de mai mică importanță pentru redresarea viitoare a țării.

Este timp să mobilizăm energiile necesare în țară, să organizăm priorități adecvate și să redresăm cercetarea științifică, pentru bunul viitor al țării.

Încă o dată, doresc Cercetătorilor și Proiectanților din România un viitor pe măsura speranțelor lor.

prof. George Emil Palade, laureat al Premiului Nobel, 19 noiembrie 2000

Rezultatele învățământului la distanță

Începuturile învățământului la distanță în țara noastră au debutat în urmă cu zece ani, când directorul programului de educație la distanță de la Universitatea București, prof. dr. I. Chera, în căutarea de parteneri pentru aplicarea proiectului, l-a întâlnit pe Sir John Daniel, rectorul Open University (OU), care a propus măsuri concrete. Astfel, Universitatea București și Open University au sem-

nat un acord de înțelegere susținut de Know How Found și British Council, pentru prezentarea în România a cursurilor universității britanice.

În acest fel s-a înființat în 1993 Centre for Open Distance Education and Civil Society (CODECS), având ca scop introducerea și dezvoltarea acestui mod de învățământ în România, ca partener exclusiv al lui Open University.

La deschiderea cursurilor, în 1993, erau înscriși 25 de studenți selecționați din toată țara.

Cursurile Universității Deschise, care se adresează maturilor, au ca scop pregătirea și perfecționarea resurselor umane, fără de care resursele materiale ar fi inerte. Această pregătire continuă este necesară, având în vedere ritmul de dezvoltare accelerat și schimbarea tehnologiilor în toate domeniile în continuă creștere. Se mai adaugă și faptul că, după statisticile recente, în anul '90 siguranța unui loc de muncă era de 14 ani, iar în anul 2000 a scăzut la 7 ani. Învățământul la distanță oferă și posibilitatea reciclării.

La 21 noiembrie a.c., la Consiliul Britanic, CODECS și Open University au comunicat rezultatele

obținute în cei șapte ani de activitate, de la inaugurarea educației la distanță în România. Astfel, în acest interval de timp peste 7000 de studenți CODECS s-au înscris la cursurile la distanță, promovând în proporție de 50%. Acestora li s-au înmănat Certificatul profesional în management și Diploma profesională în management, dovedind la examinare că sunt pregătiți la nivelul stan-

dardelor mondiale. Ei au beneficiat de avantajele și calitatea educației la distanță. Ei au provenit de la marile companii internaționale, firmele românești sau din administrația locală. Valabilitatea diplomelor obținute este autenticată pe piața de muncă românească.

Studenții CODECS au fost sponsorizați în proporție de 75% de firmele la care lucrează. În acest interval, rețeaua națională

s-a extins ajungând la zece centre regionale.

La 21 noiembrie a.c. a avut loc la Ateneul Român ceremonia înmănării diplomelor, eveniment realizat cu sprijinul British Council. Cu această ocazie au fost decernate premiile de excelență «Best Investor in People», «Best Business Partner», «Best Press Friend» unor parteneri fideli.

Mihai Olteneanu

Firmele private și dezvoltarea economică

Foto: Mihai Muscelanu

Cea de a VIII-a ediție a TOP-ului NAȚIONAL AL FIRMELOR PRIVATE DIN ROMÂNIA — TOP '99 — s-a desfășurat recent la Palatul Parlamentului, în organizarea Consiliului Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România, Fondului Proprietății de Stat și Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională.

Prof.dr.ing. Ovidiu Nicolescu, președintele CNIPMMR, în alocuțiunea rostită la deschiderea oficială a festivității de premiere a celor mai performante IMM-uri din anul 1999, a menționat aportul întreprinderilor private la dezvoltarea economiei naționale, deși marile probleme cu care se confruntă acestea — lipsa surselor de capital, impozite și taxe mari, instabilitate legislativă — au determinat o involuție a majorității IMM-urilor pe plan economic și social. În prezent în România sunt înregistrate peste 800.000 de IMM-uri, din care la 31 decembrie 1999 au depus bilanțul contabil doar 401.521, iar dintre acestea au înregistrat profituri reale doar 168.666 de întreprinderi.

Este o situație foarte gravă, dar nu se poate omite faptul că, deși IMM-urile private dețin doar 30%

din patrimoniu, ele au un aport de 65% la bugetul de stat. Este momentul să se treacă la o nouă abordare a sectorului privat, printr-o legislație adecvată și un cadru organizatoric optim, care să nu fie influențat de factorii politici. Va trebui să crească aportul cercetării-dezvoltării ca o activitate în amonte, de mare importanță pentru introducerea de noi tehnologii de mare productivitate, furnizate și experimentate în viitoarele parcuri tehnologice și industriale ce urmează a se înființa pe teritoriul țării.

Orice program de dezvoltare economică va trebui să aibă la bază creșterea sectorului IMM, stimularea întreprinderilor private.

De altfel, o complexă problemă pe această temă s-a dezbătut în cadrul mesei rotunde "Viitorul IMM-urilor în perioada 2001 — 2004", în care un rol central l-au ocupat importanța cercetării și dezvoltării, contribuția factorilor care influențează societatea postindustrială informațională și alte elemente de natură legislativă și financiar-bancară, care să contribuie decisiv la consolidarea sectorului privat al IMM-urilor din țara noastră în viitorii ani.

ing. Ion Rozanide

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

UNIVERS
INGINERESC
ISSN 1223 - 0294

Colegiul director:
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihăiță
ing. Viorica Anghelie
Mocanu
prof.dr.doc.ing.
Dumitru Teac
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu
Colaboratori:
d.rec. Teodor Brăteș
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteneanu

Correspondenți:
ing. Gheorghe Moraru
(Galați)

Eugen Răpă (Iași)
Procesare texte:
ing. Gabriela Dumitrescu

Secretariat de redacție,
paginație comp.
inf. Camelia Bogoi

Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Calea Victoriei nr.118
București
Tel.: 659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31
E-mail: agir@starnets.ro
lscurei@starnets.ro
http://ro-ing.hypermart.net

DIN VÂRFUL PENITEI

Ucenicie

În acea societate
Unde ești furat pe față,
Chiar și cineștea se învață
... Pe furate!

prof.dr.ing. Corneliu Berbente

Opiniile publicate în ziarul "Univers Ingineresc" aparțin autorilor și nu reprezintă punctele de vedere ale vreunor partide, grupări sau formațiuni politice.

Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: SC Bren Prod SRL,

Str. Lucăcești nr. 12, București,
Tel.: 223 43 47